HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua extinsă)

3 octombrie 2012 *

„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Cerere de acces la anumite documente care au făcut obiectul corespondenței purtate cu Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie — Refuzul accesului — Risc de atingere adusă protecției procedurilor judiciare și a consultanței juridice”

În cauza T-63/10,

**Ivan Jurašinović**, cu domiciliul în Angers (Franța), reprezentat de N. Amara-Lebret, avocat,

reclamant,

împotriva

**Consiliului Uniunii Europene**, reprezentat inițial de C. Fekete și de K. Zieleśkiewicz și ulterior de C. Fekete și de J. Herrmann, în calitate de agenți,

pârât,

având ca obiect, în principal, o cerere de anulare a deciziei Consiliului din 7 decembrie 2009 prin care reclamantului i se refuză accesul la deciziile privind transmiterea către Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie a documentelor a căror comunicare o solicitase în cadrul procesului domnului Ante Gotovina și la întreaga corespondență purtată în acest cadru între instituțiile Uniunii Europene și această instanță, inclusiv eventualele anexe, în special cererile inițiale privind documentele provenite atât de la această instanță, cât și de la avocații domnului Gotovina,

TRIBUNALUL (Camera a doua extinsă),

compus din domnii N. J. Forwood, președinte, F. Dehousse, M. Prek, J. Schwarcz (raportor) și A. Popescu, judecători,

grefier: doamna C. Kristensen, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 25 aprilie 2012,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

## Hotărâre

### Istoricul cauzei

1 Prin scrisoarea din 4 mai 2009, reclamantul, domnul Ivan Jurašinović, a solicitat secretarului general al Consiliului Uniunii Europene, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), accesul la rapoartele observatorilor Uniunii prezenți în Croația, în zona Knin, între 1 august și 31 august 1995 (denumite în continuare „rapoartele din luna august 1995”) și la documentele având referința „ECMM RC Knin Log reports”.

2 Prin decizia din 21 septembrie 2009, Consiliul a răspuns la cererea de confirmare introdusă de reclamant la 27 iunie 2009 și a acordat un acces parțial la opt rapoarte din luna august 1995. În această decizie, Consiliul a menționat printre altele că accesul la rapoartele din luna august 1995 a fost acordat părților în procesul domnului A. Gotovina la Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie (denumit în continuare „TPII”) în temeiul principiului cooperării internaționale cu un tribunal internațional instituit de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (ONU).

3 Prin acțiunea introdusă la 19 noiembrie 2009 și înregistrată cu numărul T-465/09, reclamantul a solicitat Tribunalului printre altele anularea deciziei Consiliului din 21 septembrie 2009.

4 Prin scrisoarea din 1 octombrie 2009, reclamantul a solicitat secretarului general al Consiliului accesul la deciziile referitoare la transmiterea către TPII a documentelor a căror comunicare o solicitase în cadrul procesului domnului Gotovina și la întreaga corespondență purtată în acest cadru între instituțiile Uniunii și TPII, inclusiv eventualele anexe, în special cererile inițiale privind documentele provenite atât de la TPII, cât și de la avocații apărării.

5 Prin decizia din 23 octombrie 2009, secretarul general al Consiliului a respins cererea de acces din 1 octombrie 2009. Secretarul general a menționat că nu identificase niciun document care să corespundă deciziilor referitoare la transmiterea documentelor către TPII și că corespondența purtată între acesta și biroul procurorului TPII privind accesul la arhivele Misiunii de Supraveghere a Comunității Europene (denumită în continuare „ECMM”) în vederea desfășurării anchetei, a pregătirii și a desfășurării procesului domnului Gotovina se încadra la elementele unei proceduri judiciare și nu putea fi divulgată, în conformitate cu articolul 70 B din Regulamentul de procedură și de probațiune al TPII. Consiliul considera în concluzie că TPII, iar nu această instituție, avea competența de a decide cu privire la caracterul public al documentelor depuse la această instanță.

6 Prin scrisoarea din 3 noiembrie 2009, reclamantul a introdus o cerere de confirmare privind accesul la documente (denumită în continuare „cererea de confirmare”).

7 Prin decizia din 7 decembrie 2009, Consiliul a respins cererea de confirmare (denumită în continuare „decizia atacată”).

8 În decizia atacată, Consiliul a amintit mai întâi că fuseseră puse la dispoziția procurorului TPII documente din arhivele ECMM, în temeiul cooperării loiale cu un tribunal internațional instituit de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite și că acestea fuseseră comunicate biroului procurorului cu titlu de confidențialitate, în conformitate cu articolul 70 B din Regulamentul de procedură și de probațiune al TPII. În continuare, Consiliul l-a informat pe reclamant că a autorizat comunicarea unor versiuni cenzurate ale mai multor documente din aceste arhive apărării domnului Gotovina. În ceea ce privește documentele solicitate de reclamant, Consiliul a confirmat inexistența unei decizii referitoare la transmiterea de documente către TPII în cadrul procesului domnului Gotovina. Pe de altă parte, Consiliul a menționat că recenzase un număr de 40 de documente care

conțineau scrisori ale secretarului general, Înalt Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună (denumit în continuare „SGIR”), ale procurorului și ale Camerei de primă instanță a TPII, precum și memorii care făceau obiectul corespondenței purtate între apărarea domnului Gotovina și SGIR.

9 Pentru a respinge cererea de confirmare, Consiliul a opus reclamantului excepțiile întemeiate pe protecția relațiilor internaționale și pe protecția procedurilor judiciare, prevăzute la articolul 4 alineatul 1 litera (a) a treia liniuță și, respectiv, la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001. În opinia Consiliului, documentele solicitate conțin informații confidențiale referitoare la organizarea procesului domnului Gotovina, răspunderea în cazul lor revenind TPII, instanță care ar fi singura în măsură să evalueze comparativ interesele părților implicate și să stabilească dacă divulgarea acestor documente ar putea aduce atingere uneia dintre părțile în proces și caracterului echitabil al procedurii. Or, TPII ar fi considerat că aceste documente nu erau accesibile publicului. Consiliul a apreciat că, prin divulgarea acestor documente, ar pune în pericol buna desfășurare a unei proceduri judiciare în curs și cooperarea loială cu o instanță internațională. Pe de altă parte, publicarea rapoartelor întocmite de ECMM pe durata activității sale (denumite în continuare „rapoartele”) ar fi periclitat relațiile internaționale ale Uniunii și ale statelor membre cu țările vizate din Balcanii de Vest, deoarece informațiile cuprinse în rapoarte și-ar menține caracterul sensibil, confidențialitatea acestor rapoarte fiind un factor-cheie al consolidării încrederii, a dialogului și a cooperării Uniunii cu țările din această parte a Europei.

10 În anexa la decizia atacată, Consiliul a enumerat 40 de documente care făceau obiectul cererii de acces și a menționat dacă acestea erau sau nu erau accesibile în baza de date judiciare de pe site-ul internet al TPII.

## Procedura și concluziile părților

11 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 10 februarie 2010, reclamantul a introdus prezenta acțiune.

12 Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea Consiliului să îi plătească suma de 2 000 de euro fără taxe, respectiv 2 392 de euro cu toate taxele incluse, cu titlu de cheltuieli judiciare, la care se adaugă dobânzi la rata dobânzii Băncii Centrale Europene de la data înregistrării cererii introductive.

13 Consiliul solicită Tribunalului:

— constatarea că nu mai este cazul să se pronunțe asupra concluziilor privind anularea deciziei atacate în privința documentelor cu numerele 13, 14, 16, 18, 24, 27, 30 și 31, cuprinse în lista anexată la decizia menționată;

— în rest, respingerea acțiunii ca nefondată;

— obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

14 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 6 septembrie 2010, reclamantul a solicitat Tribunalului să dispună, în cadrul unei măsuri de organizare a procedurii, depunerea documentului prin care Consiliul a consultat TPII cu privire la posibilitatea de a comunica reclamantului rapoartele, precum și depunerea răspunsului TPII către Consiliu.

15 Prin Ordonanța Tribunalului din 23 septembrie 2011, Consiliului i s-a solicitat depunerea la Tribunal a tuturor documentelor la care reclamantului i s-a refuzat accesul prin decizia atacată. Termenul de depunere a acestor documente, care inițial expira la 13 octombrie 2011, a fost amânat de trei ori la solicitarea Consiliului, până la 16 februarie 2012, dată la care documentele au fost depuse la Tribunal.

16 Deși ședința a fost stabilită la 16 noiembrie 2011, aceasta a fost amânată de trei ori la cererea Consiliului, la 18 decembrie 2011, la 18 ianuarie 2012 și la 21 martie 2012, și o dată la cererea reclamantului, la 25 aprilie 2012.

17 Prin scrisoarea din 25 octombrie 2011, reclamantul și-a prezentat observațiile asupra primei prelungiri a termenului de depunere a documentelor solicitate și asupra amânării datei ședinței. Această scrisoare a fost depusă la dosar.

18 Prin scrisoarea din 7 decembrie 2011, reclamantul a depus la Tribunal o decizie a Camerei întâi de primă instanță a TPII din 14 aprilie 2011, Procurorul împotriva Ante Gotovina, Ivan Čermak și Mladen Markač, și a solicitat Tribunalului să pronunțe excluderea din procedură a agenților Consiliului, în temeiul articolului 41 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură al Tribunalului. Întrucât scrisoarea și decizia TPII au fost depuse la dosar, la 13 ianuarie 2012 Consiliul și-a prezentat observațiile.

19 Prin scrisoarea din 31 ianuarie 2012, reclamantul a depus la Tribunal un ansamblu de cinci documente pe care le-ar fi obținut de la grefa TPII. Întrucât scrisoarea și aceste documente au fost depuse la dosar, la 27 februarie 2012 Consiliul și-a prezentat observațiile.

## În drept

### *Cu privire la obiectul litigiului*

20 În cererea introductivă, reclamantul susține că excepția întemeiată pe protecția interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale nu putea fi opozabilă cererii sale de acces, având în vedere natura documentelor solicitate, și anume deciziile Consiliului de transmitere către TPII a documentelor a căror comunicare a fost solicitată de acesta din urmă în cadrul procesului domnului Gotovina și întreaga corespondență purtată între instituțiile Uniunii și TPII, inclusiv anexele. Reclamantul a concluzionat afirmând că acțiunea având referința T-465/09, Jurašinović/Consiliul, are ca obiect comunicarea rapoartelor.

21 În ședință, reclamantului i s-a solicitat să menționeze dacă trebuia să se considere că acesta urmărea anularea deciziei atacate numai în măsura în care Consiliul a refuzat accesul la orice alt document decât rapoartele. Reclamantul a răspuns că dorea comunicarea tuturor documentelor la care i se refuzase accesul și că nu excludea din domeniul concluziilor prin care solicită anularea respingerea cererii de a-i fi comunicate rapoartele cuprinse în anexele la corespondența purtată între Consiliu și TPII.

### *Cu privire la admisibilitatea concluziilor prin care se solicită anularea*

22 În memoriul în apărare, Consiliul a susținut că concluziile prin care se solicită anularea deciziei atacate erau în parte inadmisibile pentru lipsa interesului de a exercita acțiunea, în măsura în care, la data introducerii acțiunii, opt documente din cele la care reclamantul a solicitat accesul fuseseră puse la dispoziția publicului de către TPII. Consiliul a amintit că în lista documentelor solicitate anexată la decizia atacată menționase că opt asemenea documente erau accesibile publicului prin intermediul bazei de date judiciare a TPII, care putea fi consultată pe internet.

23 Mai întâi, trebuie să se constate că lista anexată la decizia atacată cuprinde mențiunea că documentele numerotate 13, 14, 16, 18, 24, 27, 30 și 31 sunt accesibile, o trimitere în subsolul paginii indicând că sunt puse la dispoziția publicului de către TPII prin intermediul bazei sale de date judiciare, precum și adresa site-ului internet al TPII.

24 În continuare, deși, în replică, reclamantul susține că difuzarea de către o altă entitate a anumitor documente la care dorea să aibă acces nu privește Uniunea și că, prin excepție, Consiliul dorește să valideze teza potrivit căreia numai TPII ar avea temei să decidă cu privire la divulgare, trebuie amintit că s-a statuat că o acțiune în anulare a unei decizii de refuz a accesului la documente este lipsită de obiect atunci când un terț a acordat acces la documentele în discuție, solicitantul putând să aibă acces la aceste documente și să le utilizeze în mod legal, în mod similar situației în care le-ar fi obținut ca urmare a cererii pe care o introdusese în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001 (a se vedea în acest sens Ordonanța Tribunalului din 11 decembrie 2006, Weber/Comisia, T-90/05, nepublicată în Repertoriu, punctul 41).

25 Cu toate acestea, în pofida mențiunilor cuprinse în decizia atacată (a se vedea punctul 23 de mai sus), din dosar nu reiese că documentele având numerele 13, 14, 16, 18, 24, 27, 30 și 31 erau accesibile publicului la data introducerii acțiunii. Astfel, trebuie să se constate că nicio parte nu a depus nicio copie a acestor documente și nu a fost făcută nicio trimitere precisă la localizarea acestora pe site-ul internet al TPII. Pe de altă parte, în ședință, Consiliul a arătat că era posibil ca unele documente care aveau un statut public la data deciziei atacate, în temeiul normelor de transparență ale TPII, să fi fost clasificate din nou de această instanță pentru a deveni confidențiale. Această situație se regăsește îndeosebi în cazul înscrisurilor avute în vedere de Decizia Procurorul împotriva Ante Gotovina, Ivan Čermak și Mladen Markač (punctul 18 de mai sus), prin care Camera întâi de primă instanță a dispus ca grefa TPII să reclasifice 92 de înscrisuri incriminatoare, precum și anexe, pentru a deveni confidențiale.

26 În împrejurările speței, trebuie, așadar, respinsă excepția de inadmisibilitate invocată de Consiliu, deoarece din dosar nu reiese că documentele având numerele 13, 14, 16, 18, 24, 27, 30 și 31 erau accesibile publicului la data introducerii acțiunii.

*Cu privire la temeinicia concluziilor prin care se solicită anularea*

27 În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive, întemeiate pe eroarea de drept constând în aplicarea articolului 70 B din Regulamentul de procedură și de probațiune al TPII pentru a se refuza accesul la documentele solicitate, pe lipsa atingerii aduse protecției procedurilor judiciare și a consultanței juridice, pe lipsa atingerii aduse interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale și pe existența unui interes public superior.

Considerații introductive

28 Mai întâi, trebuie amintit că Regulamentul nr. 1049/2001 vizează, astfel cum se arată în considerentul (4) și la articolul 1, conferirea publicului a unui drept de acces la documentele instituțiilor care să fie cât mai larg posibil (Hotărârea Curții din 1 iulie 2008, Suedia și Turco/Consiliul, C-39/05 P și C-52/05 P, Rep., p. I-4723, punctul 33).

29 Acest drept de acces este totuși condiționat de anumite limite întemeiate pe considerente de interes public sau privat (Hotărârea Curții din 1 februarie 2007, Sison/Consiliul, C-266/05 P, Rep., p. I-1233, punctul 62).

30 Mai exact și conform considerentului (11), Regulamentul nr. 1049/2001 prevede la articolul 4 că instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului acestuia din urmă ar putea aduce atingere unuia dintre interesele protejate prin acest articol (Hotărârea Curții din 21 septembrie 2010, Suedia și alții/API și Comisia, C-514/07 P, C-528/07 P și C-532/07 P, Rep., p. I-8533, punctul 71).

31 În continuare, atunci când se solicită unei instituții divulgarea unui document, aceasta este obligată să aprecieze, în fiecare caz în parte, dacă acest document intră sub incidența excepțiilor de la dreptul de acces public la documentele instituțiilor, enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 (a se vedea în acest sens Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul, punctul 28 de mai sus, punctul 35). Ținând seama de obiectivele urmărite prin acest regulament, excepțiile menționate sunt de strictă interpretare și aplicare (Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul, punctul 28 de mai sus, punctul 36).

32 Curtea a admis însă că natura deosebit de sensibilă și fundamentală a intereselor pe care le protejează articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborată cu caracterul obligatoriu al refuzului de acces care trebuie să fie opus, potrivit acestei prevederi, de către instituție atunci când divulgarea către public unui document ar aduce atingere acestor interese conferă deciziei care trebuie să fie luată de instituție în aceste condiții un caracter complex și delicat, necesitând un grad de prudență cu totul special. Prin urmare, o astfel de decizie impune o marjă de apreciere (Hotărârea Sison/Consiliul, punctul 29 de mai sus, punctul 35).

33 În sfârșit, trebuie subliniat, referitor la criteriile enunțate la articolul 4 alineatul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 1049/2001, că acestea sunt redactate în termeni generali, un refuz de acces impunându-se, după cum rezultă din termenii acestei prevederi, atunci când divulgarea documentului respectiv ar aduce „atingere” protecției „interesului public” în ceea ce privește îndeosebi „relațiile internaționale” (Hotărârea Sison/Consiliul, punctul 29 de mai sus, punctul 36).

34 În consecință, controlul legalității pe care îl exercită Tribunalul asupra deciziilor instituțiilor prin care se refuză accesul la documente în temeiul excepțiilor referitoare la interesul public prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1049/2001 trebuie să se limiteze la verificarea respectării regulilor de procedură și de motivare, a exactității materiale a situației de fapt, precum și a absenței unei erori vădite în aprecierea faptelor și a unui abuz de putere (Hotărârea Sison/Consiliul, punctul 29 de mai sus, punctul 34).

35 Cu toate acestea, Curtea s-a pronunțat în sensul că din economia Regulamentului nr. 1049/2001 și din finalitățile legislației Uniunii în materie a rezultat că activitatea judiciară, ca atare, era exclusă din domeniul de aplicare al dreptului de acces la documente prevăzut de această legislație (Hotărârea Suedia și alții/API și Comisia, punctul 30 de mai sus, punctul 79).

36 Pe de altă parte, din Regulamentul nr. 1049/2001 rezultă că limitările aplicării principiului transparenței în ceea ce privește activitatea judiciară urmăresc aceeași finalitate, și anume aceea de a garanta că dreptul de acces la documentele instituțiilor este exercitat fără a se aduce atingere protecției procedurilor judiciare (Hotărârea Suedia și alții/API și Comisia, punctul 30 de mai sus, punctul 84).

37 Excluderea activității judiciare din domeniul de aplicare al dreptului de acces la documente, fără a distinge între diferitele stadii ale procedurii, se justifică prin necesitatea de a garanta, pe parcursul întregii proceduri judiciare, că dezbaterile dintre părți, precum și deliberările instanței în discuție cu privire la cauza pendinte se desfășoară netulburate (Hotărârea Suedia și alții/API și Comisia, punctul 30 de mai sus, punctul 92).

38 În cazul în care consideră că divulgarea unui document ar aduce atingere protecției procedurilor judiciare, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, Consiliului îi revine obligația să verifice că nu există un interes public superior care să justifice această

divulgare, în pofida atingerii care ar rezulta în privința desfășurării netulburate a dezbaterilor și a deliberărilor instanței în discuție asupra cauzei pendinte (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul, punctul 28 de mai sus, punctul 44).

39 În acest context, Consiliului îi revine obligația să compare interesul specific care trebuie protejat prin nedivulgarea documentului respectiv și în special interesul general de a face accesibil acest document, având în vedere avantajele care, astfel cum se arată în considerentul (2) al Regulamentului nr. 1049/2001, rezultă dintr-o transparență sporită, și anume o mai bună participare a cetățenilor la procesul de decizie, precum și o mai mare legitimitate, eficacitate și responsabilitate a administrației față de cetățeni într-un sistem democratic (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul, punctul 28 de mai sus, punctul 45).

40 Diferitele motive ale acțiunii trebuie examinate prin prisma acestor considerații.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe eroarea de drept constând în aplicarea articolului 70 B din Regulamentul de procedură și de probațiune al TPII în vederea refuzului de acces la documentele solicitate

41 Reclamantul susține că numai dispozițiile Regulamentului nr. 1049/2001 pot întemeia un refuz de acces la documente și că articolul 70 B din Regulamentul de procedură și de probațiune al TPII nu ar fi o trimitere legală pertinentă. Acest regulament, care nu ar viza nici Consiliul, nici pe reclamant, ar fi lipsit de valoare normativă în dreptul Uniunii. Pe de altă parte, comunicarea de documente către TPII nu ar interzice Consiliului să le comunice unui cetățean european în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001, în lipsa clasificării acestor documente ca fiind sensibile.

42 Consiliul contestă argumentația reclamantului.

43 Reclamantul își întemeiază primul motiv pe o parte a deciziei atacate în care Consiliul evidențiază relațiile sale cu TPII și comunicarea către acesta a documentelor cuprinse în arhivele ECMM. Astfel, la punctul 5 din decizia atacată, Consiliul precizează că, „în temeiul principiului cooperării loiale cu un tribunal internațional instituit de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite”, asemenea documente au fost puse la dispoziția procurorului TPII „în vederea efectuării investigațiilor în dosarele referitoare la urmărirea persoanelor prezumate răspunzătoare pentru încălcări grave ale dreptului internațional umanitar pe teritoriul fostei Iugoslavii”. Consiliul menționează deopotrivă că aceste documente „au fost comunicate biroului procurorului TPII cu titlu confidențial, în temeiul articolului 70 B din Regulamentul de procedură și de probațiune al TPII”, și citează conținutul primului paragraf al acestui articol.

44 Din jurisprudența citată la punctele 28-31 de mai sus rezultă că, atunci când o instituție, sesizată cu o cerere de acces la documente depusă în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001, intenționează să limiteze sau să refuze accesul în discuție, aceasta trebuie să se întemeieze exclusiv pe una sau mai multe dintre excepțiile de la dreptul de acces enumerate limitativ la articolul 4 din regulamentul menționat.

45 Or, din interpretarea punctelor 8-17 din decizia atacată rezultă că, pentru a refuza accesul reclamantului la documentele solicitate, Consiliul s-a întemeiat pe excepțiile fondate pe riscul de atingere adusă protecției interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale, prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 și, respectiv, pe riscul de atingere adusă protecției procedurilor judiciare și a consultanței juridice, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din același regulament.

46 Trimiterea făcută de Consiliu, la punctul 5 din decizia atacată, la articolul 70 B din Regulamentul de procedură și de probațiune al TPII era destinat doar să explice contextul în care documentele din arhivele ECMM fuseseră comunicate organelor TPII și să sublinieze statutul confidențial la care erau supuse pe durata procedurii la această instanță. De altfel, trebuie să se precizeze că documentele la care se face trimitere nu corespund documentelor solicitate de reclamant. Astfel, în ceea ce privește documentele provenite din arhivele ECMM, desigur, acestea pot include rapoartele, însă nicidecum corespondența purtată între instituțiile Uniunii și TPII, în special cererile inițiale provenite atât de la TPII, cât și de la avocații domnului Gotovina.

47 Așadar, articolul 70 B din Regulamentul de procedură și de probațiune al TPII nu constituie în niciun caz temeiul juridic la care Consiliul a recurs pentru a refuza accesul la documentele solicitate.

48 În ceea ce privește critica reclamantului întemeiată pe imposibilitatea ca, din cauza caracterului confidențial al documentelor în urma comunicării lor către TPII, Consiliul să refuze accesul la documentele respective în lipsa clasificării lor ca fiind sensibile, în sensul articolului 9 din Regulamentul nr. 1049/2001, aceasta se întemeiază deopotrivă pe premisa potrivit căreia refuzul accesului ar fi fondat pe articolul 70 B din Regulamentul de procedură și de probațiune al TPII. Or, astfel cum tocmai s-a arătat, această situație nu se regăsește, întrucât, pe de altă parte, Consiliul nu și-a motivat decizia de refuz al accesului pe împrejurarea că documentele la care reclamantul a dorit să aibă acces fuseseră comunicate cu titlu confidențial către TPII.

49 Prin urmare, primul motiv trebuie respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe lipsa atingerii aduse protecției procedurilor judiciare și a consultanței juridice, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001

50 În al doilea motiv, reclamantul prezintă o argumentație care cuprinde trei aspecte. În primul aspect, reclamantul susține că excepția întemeiată pe protecția procedurilor judiciare, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, privește numai procedurile desfășurate la instanțele Uniunii sau ale statelor membre, iar nu procedurile desfășurate la instanțele internaționale. În al doilea aspect, reclamantul consideră că, pentru a refuza accesul la documentele solicitate, Consiliul nu putea să se pronunțe asupra caracterului echitabil al procedurii judiciare la TPII pentru motivul că ar fi comunicat acestei instanțe documentele respective cu titlu confidențial. În sfârșit, în al treilea aspect, reclamantul susține că decizia atacată ar determina privarea sa de orice drept de a exercita o acțiune relevantă, din moment ce comunicarea documentelor solicitate ar depinde de o decizie a TPII.

51 Pentru a răspunde la prezentul motiv, Tribunalul trebuie să stabilească, în primul rând, dacă excepția întemeiată pe protecția procedurilor judiciare putea fi aplicată procedurii aflate pe rolul TPII, în al doilea rând, care sunt documentele care puteau face obiectul protecției, în speță, prin excepția menționată, în al treilea rând, în ce măsură Consiliul putea să se pronunțe asupra caracterului echitabil al procesului aflat pe rolul TPII și, în al patrulea rând, în ce măsură reclamantul este privat de dreptul de a formula orice acțiune relevantă pentru a obține documentele solicitate.

– Cu privire la aplicarea, în cazul procedurii aflate pe rolul TPII, a excepției întemeiate pe protecția procedurilor judiciare

52 În opinia reclamantului, excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 are în vedere numai procedurile judiciare desfășurate la instanțele Uniunii sau ale statelor membre, iar nu procedurile desfășurate la instanțele internaționale, deoarece nu ar fi prevăzute în acest regulament. Procedura aflată pe rolul TPII nu poate face obiectul protecției pe acest temei, deoarece, nefiind membră a ONU, Uniunea nu ar fi supusă jurisdicției acestui tribunal.

53 Argumentația prezentată de reclamant constă în a se considera că numai procedurile judiciare care se desfășoară la o instanță a Uniunii, și anume Curtea, Tribunalul sau Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene, ori la o instanță a unui stat membru pot face obiectul protecției în temeiul excepției prevăzute de dispozițiile articolului 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.

54 Consiliul contestă argumentația reclamantului.

55 Trebuie amintit că, ținând seama de obiectivele urmărite prin Regulamentul nr. 1049/2001, excepțiile pe care le prevede sunt de strictă interpretare și aplicare (Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul, punctul 28 de mai sus, punctul 36). Cu toate acestea, în ceea ce privește domeniul de aplicare al articolului 4 alineatul (2) a doua liniuță, Regulamentul nr. 1049/2001 nu precizează care sunt instanțele ale căror proceduri aflate pe rolul lor pot fi protejate împotriva riscului de atingere care ar fi produs asupra lor de divulgarea unuia sau a mai multe documente.

56 De altfel, se impune constatarea că, în general, dispozițiile articolului 4 din Regulamentul nr. 1049/2001, care prevăd excepții în considerarea cărora instituția sesizată cu o cerere de acces la documente pe care le deține poate refuza să le divulge, nu stabilesc nicio legătură între interesele care trebuie protejate în cazul unui risc de atingere adusă protecției acestora și Uniune ori statele sale membre. Numai articolul 4 alineatul (1) litera (a) a patra liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede expres că refuzul este exprimat atunci când divulgarea ar aduce atingere protecției interesului public în ceea ce privește politica financiară, monetară și economică a Comunității sau a unui stat membru. Referitor la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, acesta are în vedere deopotrivă Uniunea, deoarece are ca obiect protejarea procesului decizional al unei instituții.

57 Dacă ar trebui reținută interpretarea articolului 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 propusă de reclamant, aceasta ar putea fi transpusă oricărei excepții prevăzute la articolul 4. De exemplu, atunci când ar fi invocată protecția interesului public în ceea ce privește siguranța publică, ar putea fi vorba numai despre siguranța publică în Uniune sau într-unul ori în mai multe state membre. Aceeași interpretare ar putea fi reținută și atunci când ar fi vorba despre protecția intereselor comerciale ale unei anumite persoane fizice sau juridice, care nu pot include, potrivit acestui raționament, interesele persoanelor fizice sau juridice rezidente sau stabilite în afara Uniunii.

58 Or, o asemenea interpretare contextuală a articolului 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 nu poate fi reținută. Niciun argument întemeiat pe textul acestui articol nu poate conduce la concluzia că procedurile judiciare prevăzute la acest articol, la alineatul (2) a doua liniuță, ar fi numai cele care se desfășoară la instanțele Uniunii sau ale statelor sale membre.

59 O asemenea constatare este subliniată de o interpretare de ansamblu a Regulamentului nr. 1049/2001, care stabilește o legătură cu Uniunea sau cu statele sale membre numai în privința anumitor aspecte ale reglementării pe care o prevede. La articolul 1 litera (a), regulamentul enumeră instituțiile Uniunii care au obligația să acorde acces la documentele lor. Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede că beneficiarii dreptului de acces sunt cetățenii Uniunii și persoanele fizice sau juridice având reședința sau sediul social într-un stat membru, instituțiile având însă posibilitatea să autorizeze accesul la documente altor persoane, în temeiul articolului 2 alineatul (2). În privința documentelor cărora li se aplică Regulamentul nr. 1049/2001, potrivit articolului 2 alineatul (3), este vorba despre toate documentele întocmite sau primite de o instituție în toate domeniile de activitate ale Uniunii Europene, inclusiv documentele privind politica externă și de securitate comună și cooperarea polițienească și judiciară în materie penală, în conformitate cu considerentul (7) al regulamentului.

60 Prin urmare, niciun element al Regulamentului nr. 1049/2001 nu se opune ca procedura judiciară, pe care excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță urmărește să o protejeze, să se desfășoare la o instanță care nu se încadrează nici în ordinea juridică a Uniunii, nici în ordinile juridice ale statelor membre ale acesteia.

61 Niciunul dintre argumentele prezentate de reclamant nu permite revenirea asupra acestei concluzii.

62 În primul rând, împrejurările că Uniunea nu este membră a ONU și nu este supusă jurisdicției TPII nu produc efecte asupra legalității deciziei atacate, deoarece aplicarea excepției care urmărește protejarea procedurilor judiciare nu depinde nicidecum de legătura care ar exista între instituția sesizată cu o cerere de acces la documente, în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001, și instanța la care se desfășoară procedura respectivă, în special nu depinde de legătura rezultată din faptul că o instituție a Uniunii ar putea sau nu ar putea avea calitatea de parte la o procedură aflată pe rolul acestei instanțe. Astfel, trebuie amintit că dreptul de acces la documentele instituțiilor trebuie exercitat fără a aduce atingere protecției procedurilor judiciare (Hotărârea Suedia și alții/API și Comisia, punctul 30 de mai sus, punctul 84), fără impunerea niciunei alte condiții. Această concluzie este valabilă, în orice caz, în privința argumentului potrivit căruia, în opinia Consiliului, TPII ar avea doar o existență faptică, iar nu juridică, sau a argumentului potrivit căruia Consiliul nu ar demonstra că ar fi supus nici celei mai mici sancțiuni din partea TPII dacă ar comunica reclamantului documentele solicitate. Niciunul dintre aceste argumente nu poate repune în discuție posibilitatea aplicării excepției care urmărește protecția procedurilor judiciare în favoarea procedurii care se află pe rolul TPII.

63 În al doilea rând, trebuie deopotrivă declarate inoperante argumentele potrivit cărora, pe de o parte, decizia atacată ar exprima voința Consiliului de a se supune jurisdicției TPII, aspect care nu ar fi prevăzut de niciun tratat, și, pe de altă parte, nu ar fi posibilă invocarea priorității relațiilor internaționale care nu au forță de constrângere asupra drepturilor pe care dreptul primar le recunoaște cetățenilor europeni. În această privință, trebuie amintit că, prin adoptarea deciziei atacate, Consiliul a aplicat numai Regulamentul nr. 1049/2001 și în special regimul excepțiilor pe care îl prevede (a se vedea punctul 45 de mai sus). Astfel, nicio împrejurare nu permite să se susțină că, procedând astfel, Consiliul și-ar fi supus autoritatea sau actele sale jurisdicției TPII sau că ar fi invocat caracterul prioritar al relațiilor internaționale pretins neconstrângătoare în raport cu drepturile izvorâte din dreptul primar. Dacă se presupune că, prin intermediul acestei critici, reclamantul invocă neconformitatea cu dreptul primar a transmiterii de către Consiliu a documentelor către TPII, trebuie amintit că prezentul litigiu nu privește legalitatea actelor prin care Consiliul ar fi transmis sau schimbat informații cu TPII sau cu avocații domnului Gotovina.

64 În al treilea rând, nici argumentele invocate în replică nu produc efecte asupra legalității deciziei atacate, în raport cu cele menționate la punctele 60-63 de mai sus. Întrucât excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 poate fi invocată chiar dacă procedura judiciară s-ar desfășura la TPII, argumentele potrivit cărora nu ar fi posibil să se deducă din împrejurarea că statele membre se supun normelor ONU că Uniunea se supune acelorași norme, iar obligația impusă candidaților la aderare la Uniune de a coopera cu TPII nu ar constitui o normă de drept opozabilă reclamantului, sunt lipsite de orice efect asupra deciziei atacate.

65 Din toate cele de mai sus rezultă că excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 poate proteja procedura judiciară care se desfășoară la TPII și că, prin urmare, primul aspect trebuie înlăturat.

– Cu privire la documentele care pot fi protejate prin excepția întemeiată pe protecția procedurilor judiciare

66 În primul rând, trebuie amintit că s-a statuat că termenul „proceduri judiciare” trebuie interpretat în sensul că protecția interesului public se opune divulgării documentelor întocmite doar în vederea unei anumite proceduri judiciare (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 6 iulie 2006, Franchet și Byk/Comisia, T-391/03 și T-70/04, Rec., p. II-2023, punctul 88 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea Hotărârea Suedia și alții/API și Comisia, punctul 30 de mai sus, punctul 78).

67 De asemenea, într-o cauză privind Comisia, s-a statuat că, prin expresia „documente întocmite doar în scopul unei anumite proceduri judiciare” trebuia să se înțeleagă memoriile sau actele depuse, documentele interne privind cercetarea judecătorească în curs, comunicările referitoare la cauză între direcția generală vizată și serviciul juridic sau un cabinet de avocați, această delimitare a domeniului de aplicare al excepției în cauza respectivă având ca obiect garantarea, pe de o parte, a protecției activității interne a Comisiei și, pe de altă parte, confidențialitatea și apărarea principiului secretului profesional al avocaților (Hotărârea Franchet și Byk/Comisia, punctul 66 de mai sus, punctul 90).

68 În al doilea rând, din cuprinsul punctelor 10-12 din decizia atacată rezultă că, pe baza excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, Consiliul a refuzat accesul la corespondența purtată între procurorul TPII sau Camera întâi de primă instanță a TPII, pe de o parte, și SGIR, pe de altă parte, precum și la documentele anexate la acestea, printre care rapoartele. Astfel, excepția prin care se urmărește protejarea procedurilor judiciare a fost aplicată pentru a refuza accesul la toate documentele solicitate.

69 În al treilea rând, trebuie arătat că, în cadrul măsurilor de cercetare judecătorească, Tribunalul a luat cunoștință de toate documentele la care s-a refuzat accesul.

70 Documentele depuse la Tribunal cuprind 40 de scrisori: 19 scrisori provin de la SGIR, 15 de la procurorul TPII și 6 de la Camera întâi de primă instanță. Sunt anexate, la un număr de 37 de scrisori care au făcut obiectul corespondenței, documente care constau, în cazul a 10 dintre acestea, într-o listă de documente care nu sunt anexate, iar pentru celelalte 27, în documente constând în marea majoritate în rapoarte și, de asemenea, în cereri introductive și în rapoarte, provenite de la apărarea domnului Gotovina, și în decizii sau ordonanțe ale TPII.

71 În această etapă, trebuie să se constate că, atât în decizia atacată, mai exact, la punctul 12 din aceasta, cât și în memoriul în apărare, Consiliul a săvârșit două erori. Acesta a afirmat, *primo*, că numai rapoartele erau anexate la scrisorile care au făcut obiectul corespondenței cu procurorul TPII sau cu Camera întâi de primă instanță a TPII și, *secundo*, că aceste rapoarte erau anexate la scrisorile provenite de la SGIR. Or, din examinarea înscrisurilor depuse de Consiliu rezultă că unele rapoarte sunt anexate deopotrivă la șapte scrisori provenite de la procurorul TPII (documentele numerotate 1, 2, 8, 15, 17, 22 și 23 în anexa la decizia atacată) și la două scrisori provenite de la Camera întâi de primă instanță (documentele numerotate 4 și 16 în anexa la decizia atacată).

72 În ceea ce privește documentele care sunt diferite de rapoarte, anexate la scrisori, acestea sunt cuprinse în anexa la cinci scrisori provenite de la TPII (documentele numerotate 4, 13, 16, 24 și 27 în anexa la decizia atacată). Astfel cum s-a menționat deja la punctul 70 de mai sus, este vorba despre decizii sau ordonanțe ale Camerei întâi de primă instanță a TPII. Acestea sunt, *primo*, o somație adresată SGIR de a depune documente sau informații, însoțită de cereri formulate în acest sens provenite de la apărarea domnului Gotovina, *secundo*, o comunicare adresată SGIR a unei cereri introductive, formulată de apărare, prin care se solicită comunicarea unor rapoarte, și însoțită de anexe, și într-o solicitare de a răspunde, *tertio*, o comunicare adresată SGIR a unei replici a apărării și o solicitare de depunere a duplicii privind de asemenea comunicarea unor rapoarte, *quarto*, o comunicare adresată SGIR a aceleiași cereri introductive și o solicitare de depunere a duplicii, traduse însă în limba franceză, și,

*quinto*, o solicitare adresată SGIR de a căuta anumite rapoarte, prezumate ca fiind existente pe baza anumitor indicii, și de a furniza motivele pentru care acestea lipsesc, dacă este cazul, din arhivele ECMM.

73 În ceea ce privește scrisorile care fac obiectul corespondenței purtate între procurorul TPII și SGIR, trebuie să se constate că toate acestea se referă la posibilitatea de a utiliza rapoartele în cadrul procedurii instrumentate la acest tribunal în special împotriva domnului Gotovina. Astfel, din examinarea efectuată de Tribunal a acestor diferite scrisori rezultă că procurorul TPII a solicitat în mai multe rânduri SGIR permisiunea de a divulga unele rapoarte apărării domnului Gotovina și apărărilor celorlalți doi inculpați pentru a putea utiliza informațiile pe care aceste rapoarte le puteau conține în calitate de înscrisuri acuzatoare la adresa lor sau, dimpotrivă, în calitate de elemente dezincriminatoare. Prin intermediul scrisorilor, procurorul TPII a solicitat deopotrivă SGIR să indice rapoartele vizate de norma privind confidențialitatea, prevăzută la articolul 70 B din Regulamentul de procedură și de probațiune al TPII, la care acestea fuseseră supuse cu ocazia comunicării lor la tribunal. Scrisorile provenite de la SGIR cuprind răspunsurile la solicitările procurorului, prin care SGIR permite divulgarea rapoartelor în procedura judiciară aflată pe rolul TPII, comunicând procurorului TPII versiuni cenzurate ale rapoartelor care trebuiau comunicate apărării domnului Gotovina și apărărilor celorlalți doi inculpați. Mai multe schimburi de scrisori privesc posibilitatea, solicitare adresată SGIR de procurorul TPII, de a permite în cadrul procedurii judiciare aflate pe rolul TPII divulgarea unor noi versiuni ale rapoartelor, care să cuprindă mai puține fragmente ocultate.

74 Din cuprinsul punctelor 70-73 de mai sus rezultă că documentele la care s-a refuzat accesul sunt documente care, cu excepția rapoartelor, au fost redactate doar în scopul desfășurării unei proceduri judiciare. Astfel, toate aceste documente aveau ca obiect prezentarea unor elemente de probă, atât incriminatoare, cât și dezincriminatoare, considerate de procurorul TPII sau de Camera întâi de primă instanță a TPII necesare desfășurării procedurii penale instrumentate împotriva domnilor Gotovina, Čermak și Markač. Asemenea documente privesc, așadar, un aspect al organizării unui proces penal și indică modul în care organele jurisdicționale ale TPII au hotărât să desfășoare procedura, precum și reacțiile apărării și ale unui terț, acesta din urmă aflându-se la originea elementelor de probă solicitate, la măsurile luate de aceste organe pentru obținerea elementelor de probă necesare bunei desfășurări a procesului.

75 În consecință, aceste documente, întocmite doar în scopul desfășurării unei anumite proceduri judiciare, pot, în principiu, să facă obiectul protecției față de orice divulgare, solicitată în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001, pe baza excepției privind protecția procedurilor judiciare, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din regulamentul menționat.

76 În ceea ce privește rapoartele, este cert că ele au fost întocmite în cursul anilor 1991-1995, și anume cu mai mult de zece ani înainte de începerea procesului împotriva domnilor Gotovina, Čermak și Markač, și că, din cauza acestei împrejurări, nu pot fi considerate întocmite doar în scopul desfășurării unei anumite proceduri judiciare (a se vedea Hotărârea Franchet și Byk/Comisia, punctul 66 de mai sus, punctul 88 și jurisprudența citată). Desigur, Consiliul a susținut în ședință că rapoartele se încadrau neîndoielnic în domeniul excepției prin care se urmărește protecția procedurilor judiciare, deoarece corespondența purtată între procurorul TPII sau Camera întâi de primă instanță, pe de o parte, și SGIR, pe de altă parte, făcea parte integrantă din documentele întocmite în cadrul unei asemenea proceduri și că rapoartele trebuiau să urmeze același tratament ca scrisorile respective. O asemenea apreciere nu permite să se stabilească însă pe baza căror criterii sau condiții, documente care, la data redactării lor, nu erau destinate exclusiv unei anumite proceduri judiciare puteau face totuși obiectul protecției în temeiul excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.

77 Prin urmare, trebuie să se examineze dacă, având în vedere al doilea și al treilea aspect ale celui de al doilea motiv, celelalte documente decât rapoartele, la care s-a refuzat accesul prin decizia atacată puteau, în speță, să fie protejate față de orice divulgare pentru motivele invocate de Consiliu.

– Cu privire la imposibilitatea, pentru Consiliu, de a se pronunța asupra caracterului echitabil al procesului aflat pe rolul TPII

78 În acest aspect al celui de al doilea motiv, reclamantul formulează mai multe critici strâns legate între ele.

79 În primul rând, reclamantul reiterează argumentul invocat în cadrul primului motiv, potrivit căruia Consiliul ar fi considerat în mod nelegal că documentele solicitate aveau un caracter confidențial fără a le fi clasificat în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul nr. 1049/2001. În al doilea rând, Consiliul s-ar pronunța asupra caracterului echitabil al procedurii aflate pe rolul TPII, deși acesta din urmă, în calitate de organ jurisdicțional independent, ar dispune de prerogative care îi permit să își protejeze informațiile și documentele, precum articolul 53 din Regulamentul de procedură și de probațiune al TPII, însă nu ar fi procedat în acest mod. În al treilea rând, reclamantul arată că, în decizia atacată, Consiliul încearcă să condiționeze posibilitatea de a comunica documentele solicitate doar de decizia TPII, ceea ce ar determina o instituție să renunțe la o parte din prerogativele sale izvorâte din dreptul primar în beneficiul unei entități terțe. Deși această critică a fost formulată în cadrul celui de al treilea aspect al celui de al doilea motiv, din memoriul în replică rezultă cu claritate că reclamantul a intenționat să îi confere un conținut care depășește limitele acestui al treilea aspect. În al patrulea rând, în opinia reclamantului, Consiliul a utilizat normele TPII pentru a împiedica aplicarea Regulamentului nr. 1049/2001.

80 Mai întâi trebuie examinată a treia critică, referitoare la faptul că, potrivit deciziei atacate, posibilitatea de acces la celelalte documente decât rapoartele (a se vedea punctul 79 de mai sus) ar depinde numai de decizia TPII.

81 După ce, la punctul 10 din decizia atacată, a amintit procedura în cursul căreia s-a purtat corespondența între SGIR și procurorul TPII sau Camera întâi de primă instanță a TPII, Consiliul a examinat dacă divulgarea documentelor solicitate risca să aducă atingere protecției procedurilor judiciare. La punctul 11 din decizia atacată, Consiliul a reținut că „documentele respective conțin[eau] informații confidențiale referitoare la organizarea procesului Gotovina”, în raport cu care responsabilitatea revenea TPII. Consiliul a continuat afirmând că, în cadrul unei asemenea proceduri, numai TPII era „în măsură să evalueze comparativ interesele în discuție și să stabilească dacă divulgarea unor documente ar determina un prejudiciu ireparabil unei părți sau celeilalte părți sau ar aduce atingere caracterului echitabil al procedurii judiciare”. În opinia Consiliului, rezulta „din consultarea TPII [...] că comunicările [SGIR] cu procurorul TPII nu [erau] accesibile publicului, în temeiul normelor de transparență a activităților TPII” și că, în ceea ce privește corespondența dintre Camera întâi de primă instanță a TPII și SGIR și schimbul de memorii dintre apărarea domnului Gotovina și SGIR în cadrul procesului domnului Gotovina, „TPII [pusese] la dispoziția publicului, în temeiul normelor relevante privind transparența activităților sale, înscrisurile neconfidențiale din această corespondență prin intermediul bazei sale de date judiciare”, însă că „o altă parte la această corespondență rămâne[a] protejată împotriva oricărei divulgări”.

82 Prin urmare, la punctul 12 din decizia atacată, Consiliul a concluzionat că divulgarea unor documente inaccesibile ale procedurii contencioase aflate pe rolul TPII s-ar încadra la „informații confidențiale referitoare la organizarea procesului Gotovina și ar aduce atingere bunei desfășurări a unei proceduri judiciare [...] aflate pe rolul TPII, precum și cooperării loiale cu un tribunal internațional instituit de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite”.

83 În primul rând, trebuie amintit că, potrivit articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1049/2001, în cazul documentelor care emană de la un terț, instituția consultă acel terț pentru a stabili dacă se poate aplica o excepție prevăzută la articolul 4 alineatul (1) sau (2), cu excepția cazului în care există certitudinea că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat. Rezultă că instituțiile nu sunt obligate să consulte terții implicați dacă este cert că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat. În toate celelalte cazuri, instituțiile trebuie să consulte terții respectivi. Prin urmare, consultarea terțului respectiv

constituie, de regulă, o condiție prealabilă pentru a se stabili aplicarea excepțiilor de la acces, prevăzute la articolul 4 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 în cazul documentelor provenite de la terți (Hotărârea Tribunalului din 30 ianuarie 2008, Terezakis/Comisia, T-380/04, nepublicată în Repertoriu, punctul 54).

84 Deși Consiliul nu a menționat nici în decizia atacată, nici în înscrisurile sale procedurale că ar fi urmat procedura prevăzută la articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1049/2001, consultând TPII înainte de a decide dacă trebuia să acorde accesul la documentele solicitate, trebuie să se constate însă că o asemenea situație se regăsește în speță, astfel cum rezultă implicit din cuprinsul punctelor 11 și 12 din decizia atacată, chiar dacă anumite documente nu provin de la TPII.

85 În al doilea rând, din motivele expuse la punctele 11 și 12 din decizia atacată (a se vedea punctul 81 de mai sus) reiese că riscul de atingere adusă protecției procedurilor judiciare, prevăzut la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, rezultă în speță din singura împrejurare că documentele solicitate nu erau accesibile potrivit normelor TPII. Astfel, din consultarea TPII efectuată de Consiliu rezultă că „scrisorile ce au făcut obiectul corespondenței dintre SGIR și procurorul TPII nu sunt accesibile publicului în temeiul normelor de transparență a activităților TPII” și că o parte dintre scrisorile ce au făcut obiectul corespondenței dintre SGIR și Camera întâi de primă instanță a TPII fac în continuare obiectul protecției față de orice divulgare, în temeiul aceleași norme. Or, potrivit deciziei atacate, doar pentru faptul că nu sunt accesibile terților în cadrul procedurii contencioase la TPII divulgarea acestor documente s-ar încadra la informații care riscă să aducă atingere desfășurării unei proceduri judiciare în curs.

86 De altfel, trebuie constatat că, atât în înscrisurile sale procedurale, cât și în cadrul ședinței, Consiliul a subliniat mai ales faptul că avusese consultări cu TPII pentru a cunoaște statutul documentelor solicitate în raport cu normele de transparență aplicabile acestui tribunal. Astfel, în memoriul în apărare, Consiliul invocă împrejurarea că 32 din cele 40 de documente solicitate nu erau accesibile potrivit normelor de transparență aplicabile TPII și consideră că decizia atacată a fost adoptată cu respectarea deplină a normelor respective.

87 În al treilea rând, trebuie de asemenea amintit că o consultare a unui terț, altul decât un stat membru, prevăzută la articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1049/2001 nu este obligatorie pentru instituție, ci trebuie să îi permită să aprecieze dacă poate aplica o excepție prevăzută la articolul 4 alineatul (1) sau (2) (Hotărârea Terezakis/Comisia, punctul 83 de mai sus, punctul 60).

88 Întrucât s-a întemeiat doar pe împrejurarea că documentele solicitate nu erau accesibile potrivit normelor de transparență ale TPII, care de altfel nu sunt identificate cu claritate în decizia atacată, pentru a considera că exista un risc de atingere adusă protecției procedurilor judiciare, în speță, trebuie să se constate că Consiliul a apreciat că avea obligația să respecte singura explicație furnizată de TPII. Astfel, Consiliul a renunțat la puterea de apreciere pe care trebuia să o exercite pentru a constata aplicabilitatea excepțiilor de la accesul la documentele prevăzute de Regulamentul nr. 1049/2001, mai exact, la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță (Hotărârea Terezakis/Comisia, punctul 83 de mai sus, punctul 64).

89 O asemenea concluzie este cu atât mai justificată cu cât, din examinarea corespondenței purtate între SGIR și procurorul TPII sau Camera întâi de primă instanță a TPII (a se vedea punctele 72 și 73 de mai sus) reiese că, deși toate aceste scrisori privesc aspecte ale organizării procesului domnilor Gotovina, Čermak și Markač, ele nu evidențiază, în sine, o altă informație decât identificarea elementelor de probă care pot fi utilizate în calitate de înscrisuri acuzatoare sau elemente dezincriminatoare de către procurorul TPII și comunicate apărării domnului Gotovina, fără a fi divulgat conținutul acestor elemente de probă. Astfel, elementele respective sunt cuprinse în rapoarte, care nu se încadrează în domeniul excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 (a se vedea punctul 76 de mai sus).

90 În consecință, fără a fi necesară pronunțarea asupra celorlalte critici cuprinse în al doilea aspect al celui de al doilea motiv și nici asupra celui de al treilea aspect al aceluiași motiv, trebuie să se statueze în sensul săvârșirii unei erori de drept de către Consiliu prin renunțarea la puterea sa de apreciere pentru a decide dacă accesul la alte documente decât rapoartele putea fi refuzat din cauza unui risc de atingere adusă protecției procedurilor judiciare.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe lipsa atingerii aduse protecției interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale, prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1049/2001

91 Reclamantul susține că motivul cuprins în decizia atacată, referitor la protecția interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale, este eronat, având în vedere natura și conținutul documentelor a căror comunicare este solicitată.

92 În esență, reclamantul impută Consiliului faptul de a-i fi opus excepția privind protecția relațiilor internaționale, deși documentele la care a solicitat accesul nu se încadrau în domeniul acestei excepții, deoarece este vorba despre decizii ale Consiliului referitoare la transmiterea de documente către TPII în cadrul procesului domnului Gotovina și despre întreaga corespondență purtată în acest context între instituțiile Uniunii și TPII.

93 După ce a analizat dacă divulgarea documentelor solicitate risca să aducă atingere protecției procedurilor judiciare și consultanței juridice, Consiliul a examinat în decizia atacată dacă exista un risc de atingere adusă protecției interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale astfel cum face obiectul protecției prevăzute de dispozițiile articolului 4 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001. Astfel, la punctul 13 din decizia atacată, Consiliul a considerat că „publicarea rapoartelor [...], anexate la scrisorile [SGIR] adresate procurorului TPII ar pune în pericol relațiile internaționale ale U[niunii] și ale statelor sale membre cu țările vizate din Balcanii de Vest, în măsura în care ar fi evidențiate în detaliu observațiile, aprecierile și analizele comunicate între diferiții participanți ai [ECMM], cu titlu confidențial, cu privire la situația din regiune pe plan politic, militar și al securității”. Consiliul a continuat, reținând că „[a]ceste informații își menți[eau] caracterul sensibil, astfel cum s[-a] demonstr[at] prin interesul pe care îl ridic[au] în cadrul procedurilor desfășurate la TPII”, și că „divulgarea documentelor respective ar crea un precedent care s-ar opune obiectivului prin care Uniunea urmărește să își desfășoare politica în privința Balcanilor de Vest”. La punctul 13 din decizia atacată, Consiliul a concluzionat că „confidențialitatea rapoartelor [era] un factor-cheie pentru consolidarea încrederii, a dialogului și a cooperării cu țările din regiune”.

94 Trebuie să se constate că, spre deosebire de susținerile Consiliului cuprinse în memoriul în apărare și exprimate în cadrul ședinței, excepția prin care se urmărește protejarea interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale este menționată numai la punctul 13 din decizia atacată și că aceasta are în vedere numai rapoartele anexate la corespondența purtată între SGIR și procurorul TPII sau Camera întâi de primă instanță a TPII.

95 În ceea ce privește riscul de atingere adusă relațiilor internaționale pentru motivul că divulgarea celorlalte documente decât rapoartele, ar produce prejudicii cooperării loiale a Uniunii cu TPII, instituit de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, este, desigur, cert că noțiunea de cooperare loială a fost menționată la punctele 12 și 14 din decizia atacată. Cu toate acestea, din economia deciziei atacate nu rezultă că această noțiune susținea aplicarea excepției referitoare la relațiile internaționale. Astfel, cooperarea loială este menționată la punctul 12 din decizia atacată în ceea ce privește riscul de atingere adusă bunei desfășurări a unei proceduri judiciare aflată la acel moment pe rolul TPII. La punctul 14 din decizia atacată, Consiliul susține că obligația de cooperare cu TPII, prezentată în sensul de a fi prevăzută de rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, ar avea forță de constrângere pentru toate statele membre ale Uniunii, iar cooperarea internațională s-ar înscrie în cadrul obiectivelor politicii externe și de securitate

comună, care ar fi menționate la articolul 11 alineatul (1) TUE. Prin aceste considerații, Consiliul a răspuns la cererea de confirmare formulată de reclamant, care a contestat, prin argumente în esență identice cu cele menționate la punctul 50 de mai sus, posibilitatea Consiliului de a invoca excepția întemeiată pe protecția procedurilor judiciare în cazul unei proceduri care aflate pe rolul TPII. De altfel, trebuie să se rețină că Consiliul a invocat pentru prima dată abia în stadiul deciziei atacate riscul de atingere adusă protecției interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale.

96 În aceste condiții, trebuie să se constate că, astfel cum susține reclamantul, numai rapoartele sunt protejate în decizia atacată prin excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001. Cu toate acestea, o asemenea constatare nu produce efecte asupra temeiniciei deciziei atacate, în măsura în care Consiliul refuză în cuprinsul acesteia accesul la rapoarte. Astfel, în cererea introductivă, reclamantul nu a dezvoltat niciun motiv sau argument prin care ar fi susținut că Consiliul nu a demonstrat că divulgarea rapoartelor risca să aducă atingere excepției referitoare la protecția relațiilor internaționale sau că Consiliul nu a examinat rapoartele în mod concret și individual.

97 Prin urmare, în orice ipoteză, al treilea motiv trebuie înlăturat.

98 În consecință, decizia atacată trebuie anulată în măsura în care prin aceasta se refuză accesul la alte documente decât rapoartele. Acțiunea trebuie respinsă în rest, fără a fi necesară nici pronunțarea asupra celui de al patrulea motiv, nici admiterea cererii privind măsura de organizare a procedurii, formulată de reclamant prin scrisoarea din 6 decembrie 2010.

99 În privința cererii de excludere a reprezentanților Consiliului de la procedură, în temeiul articolului 41 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură, trebuie să se constate că comportamentul care este imputat agenților respectivi, și anume faptul de a nu fi informat Tribunalul cu privire la existența Deciziei Procurorul împotriva Ante Gotovina, Ivan Čermak și Mladen Markač (punctul 18 de mai sus), nu poate constitui, în speță, un motiv de excludere de la procedură.

**Cu privire la cheltuielile de judecată**

100 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Cu toate acestea, potrivit alineatului (3) al aceluiași articol, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.

101 Întrucât reclamantul și Consiliul au căzut fiecare în parte în pretenții, aceștia trebuie obligați să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua extinsă)

declară și hotărăște:

1) **Anulează decizia Consiliului Uniunii Europene din 7 decembrie 2009 prin care domnului Ivan Jurašinović i se refuză accesul la deciziile privind transmiterea către Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie a documentelor a căror comunicare o solicitase în cadrul procesului domnului Ante Gotovina și la întreaga corespondență purtată în acest cadru între instituțiile Uniunii Europene și această instanță, inclusiv eventualele anexe, în special cererile inițiale privind documentele provenite atât de la această instanță, cât și de la avocații domnului Gotovina, în măsura în care prin această decizie se refuză accesul la**

**corespondența purtată între Consiliu și instanța menționată, precum și la alte documente decât rapoartele întocmite de Misiunea de Supraveghere a Comunității Europene, anexate la această corespondență.**

**2) Respinge în rest acțiunea.**

**3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Forwood Dehousse Prek

Schwarcz Popescu

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 3 octombrie 2012.

Semnături